

Ämnesbeskrivningar

FNMB 2010: 16 – 18 februari

Malmö Borgarskola

Första utskottet

1. Utredandet om vad ett nytt internationellt nedrustningsavtal angående kärnvapen skulle innehålla

Introduktion i ämnet: Barack Obamas och Dimitri Medvedevs tillträde som presidenter för sina mäktiga länder har öppnat nya dörrar för ytterligare nedrustning. Diskussioner om nedrustningsavtal har pågått i decennier. Start I och Start II är två nedrustningsavtal mellan USA och Ryssland som inneburit minskade kärnvapenarsenaler. Det rådande avtalet mellan Ryssland och USA går dock ut i december 2009 och ett nytt behövs. Det finns även ett icke-spridningsavtal som innebär att man inte ska sprida kärnvapen eller kunskap om kärnvapen och kärnvapenteknologi till andra stater. Det innebär att stater med kärnvapen inte sprider sin kunskap eller säljer kärnvapen till andra länder. Det innebär också att länderna utan kärnvapen förbinder sig att inte skaffa det. Idag förfogar USA, Ryssland, Storbritannien, Frankrike, Kina, Indien, Pakistan, Nordkorea och Israel över kärnvapen. Frågan om ifall Iran har tillgång till kärnvapen eller ej är högst aktuell och anklagelserna mot dem många, men inte bevisade. Att Israel, Pakistan och Indien har kärnvapen är inte bekräftat men anses vara en offentlig hemlighet. Inget av länderna har heller skrivit på icke-spridningsavtalet. Iran har länge beskyllts för att framställa kärnvapen. Iran förnekar detta och menar att de endast utvecklar kärnkraft i fredliga syften. Deras kärnkraftsanläggningar finns under jorden vilket fått övriga länder att reagera med misstänksamhet. Iran påstår att den hemlighetsfulla placeringen är för att skydda anläggningen från eventuella bombanfall från Israel. De har skrivit under icke-spridningsavtalet men brutit mot överenskommelserna vilket fick säkerhetsrådet att 2006 kräva att Iran avbröt anrikningen av uran. Iran har efter stora påtryckningar tagit emot FNs inspektörer som inte funnit något olagligt men deras starka motstånd till att ta emot inspektörerna ses som suspekt.

I Nordkorea har man bekräftat sitt innehav av kärnvapen och även bekräftat provsprängningar. Säkerhetsrådet har utfärdat sanktioner mot landet men har svårt att få med sig Kina på kraftfulla åtgärder. Nordkorea skrev under icke-spridningsavtalet men drog sig ur 2003.

Kärnvapen ses som ett av vår tids största hot mot mänskligheten och hela världen. Det är av ytterst nödvändigt med ett nytt heltäckande internationellt avtal för att minska spänningarna i världen och rädda världen mot en framtida katastrof.

2. Situationen mellan Ryssland och dess angränsande stater

Sedan Sovjetunionens sönderfall har Rysslands status som stormakt ifrågasatts och deras makt i världen och i sina före detta delrepubliker minskat betydligt. Några av de numera självständiga staterna har genomgått en demokratisering, andra inte. Några har vänt sig mot Europa och därmed vänt Ryssland ryggen, andra vänder sig till Ryssland. För de som valt att avvika från Rysslands politik har konsekvenserna varit tydliga. T.ex. Ukraina som

valt en Europavänlig regering möts av ständiga påtryckningar från Moskva. Ett exempel på det motsatta är Vitryssland som styrs av en Ryssvänlig men stenhård diktator. Rysslands inflytande över sina grannländer är minst sagt kontroversiellt och väcker stor irritation i Europa och USA. Gazprom är det största ryska gas- och oljebolaget som ägs av den ryska staten. Genom att utnyttja andra länders stora energibehov lyckas Ryssland påverka andra länders politik. Ryssland har även stor militär närvaro i närliggande länder. I provinsen Abchazien i Georgien har Ryssland upprättat militärbaser mot Georgiens vilja. Under 2008 utbröt ett krig mellan länderna då Ryssland påstod sig skydda den ryska minoriteten som finns i Georgien. Kritiker ser händelsen som ett led i Rysslands försök att utvidga sitt territorium.

CFE-avtalet som är ett avtal som reglerar antalet konventionella vapen i Europa, dvs stridsvagnar, pansarfordon, jaktflyg etc slöts från början mellan NATO och Warszawapakten med Ryssland i spetsen. CFE-avtalet var ett viktigt avtal för nedrustningen i Europa. 2007 valde dock Ryssland att dra sig ur avtalet, vilket ses som en provokation mot övriga inblandade. Vladimir Putin uttalade också före sin avgång som president önskemål om att rusta upp Rysslands försvar.

Hur bör FN ta ställning i frågan om Rysslands anspråk på inflytande i länderna? Bör FN agera? I så fall hur?

Vilka åtgärder är nödvändiga för att hindra att konflikter uppstår liknande de i Georgien 2008 gällande utbrytarprovinserna Abchazien och Sydossetien?

Hur ska konflikter gällande t.ex. försörjning, prissättning och försörjning av energi med de forna Sovjetrepublikerna undvikas?

3. Utredandet av möjligheterna att bekämpa den illegala handeln av handeldvapen.

Varje år dödas 500.000 människor, 90% av dem civila, med handeldvapen. Genom den utbredda olagliga handeln och smuglingen förses krigshärddar med vapen av vilka många människor dödas. Handeldvapen är de mest använda vapnen i dagens konflikter. Upp till 25% av all handel med handeldvapen uppges vara illegal. Det är i högsta grad ett internationellt problem och samarbete mellan världens länder är nödvändigt för att komma åt problemet. Dels för att minska militanta grupperns möjligheter att fortsätta sitt stridande, och dels för att strypa en viktig inkomstkälla för den organiserade brottsligheten som tjänar stora summor pengar på illegal vapenhandel. Handeln sker över nationsgränser och över kontinenter och nationella åtgärder därför otillräckliga. Handeldvapen inkluderar revolverar, pistoler, gevär, karbiner och kulsprutepistoler.

Andra utskottet

1. Undersök det nuvarande finansiella systemet och dess påverkan på hållbar utveckling i syfte att förhindra vidare finansiell kris

Undersök anledningarna till krisen, hur den uppstod och hur agerandet av olika aktörer på den finansiella arenan bidragit till att orsaka den. Skapa sedan en resolution där ni föreslår hur man kan omstrukturera finanssystemet för att främja en hållbar utveckling.

2. Utveckla system för tillbakadragandet av stimulanspaket

På grund av finanskrisen har många länder sjösatt stora stimulanspaket, det vill säga att regeringarna lånar pengar för att stimulera ekonomin och därigenom motverka lågkonjunktur och andra effekter av finanskrisen. Dessa stimulanspaket varierar i storlek men ett stort antal länder står idag i enorma skulder. Utarbeta en strategi för att underlätta ländernas arbete i att betala tillbaka lånen.

3. Utveckla strategier för att främja mikrokredit och mikrofinans i Afrika

Mikrokredit och mikrofinans används för att stimulera verksamhet i tredje världen. Intresset har vuxit markant de senaste åren och idag är ca 100 miljoner människor kunder i mikrofinansinstitutioner, men tillväxtpotentialen är i det närmaste oändlig. Arbeta fram strategier för att förbättra mikrofinansinstitutioner i Afrika samt för att göra dem mer tillgängliga för befolkningen.

Nedan följer hjälp till förberedelserna av dessa ämnen:

Det internationella finanssystemet:

Beskrivning:

Det internationella finansiella systemet är byggt på globala mellanstatliga transaktioner av finanser i form av till exempel fondbörser, aktier eller handel av varor och tjänster och det kan ses som en följd av globaliseringen.

Dessa institutioner utgör en ram för att utföra ekonomiska transaktioner och penningpolitiken. De bidrar också till att kanalisera sparande till investeringar.

Stabiliteten på finansmarknaden är starkt bunden till världens ledande industriländers ekonomi, USA, Japan och Tyskland, för att nämna några.

Frasen "konjunkturcykel" beskriver hur ekonomin fungerar. Fluktuation har existerat genom tiderna och fram till nu har en ekonomisk nedgång alltid följts av rikedom och välstånd.

Bland finansinstitutens historiska milstolpar räknas införandet av Guldstandarden, grundandet av Internationella Valutafonden (IMF), Världsbanken i Bretton Woods och avskaffandet av fasta växelkurser, vilket ägde rum i 1973.

Vikten av ett väl organiserat finansiellt system:

Ett väl reglerat, sunt finansiellt system är mycket viktigt för makroekonomisk och finansiell

stabilitet i en värld av ökat kapitalflöde samt för att stödja den ekonomiska tillväxten. Problem i det finansiella systemet kan minska effektiviteten i penningpolitiken och även fördjupa eventuella ekonomiska nedgångar. Den nuvarande finansiella krisen medför en tydlig indikation på att instabila nationella marknader lätt kan leda till internationella problem och därmed är det viktigt att var land försöker bygga upp ett så varaktigt system som möjligt.

Hur IMF bidrar till att främja finansiella systemets stabilitet:

IMF använder både multilaterala och bilaterala övervakningsmetoder, utformning av utlåningsprogram och tillhandahållande av tekniskt bistånd.

Bilateral övervakning - den regelbundna dialog och politiska rådgivning IMF har i uppdrag att ge sina medlemmar. Den omfattar makroekonomisk och finansiell utveckling i länderna, samt utvecklingen av nya policys som ska främja detta.

Man har arbetat för att förbättra övervakningen genom att fördjupa sin uppsikt över frågor rörande det finansiella systemet och i synnerhet genom att främja Financial Sector Assessment Program (FSAP). De är avsedda att bättre kunna identifiera det finansiella systemets styrkor och svagheter, och därmed minska frekvensen och intensiteten i systemets potentiella problem.

Multilateral övervakning – introducerar ett övervakningssystem som täcker flera länder och regioner. Många relevanta frågor sträcker sig över flera jurisdiktioner, såsom ekonomier och finansiella system alltmer integrerade över gränserna. Spridning av information från ett land eller finansiellt system till ett annat förekommer ofta.

IMF-stödda program - omfattar åtgärder för att stärka medlemsländernas finansiella system. IMF bistår också medlemmar i att identifiera och diagnostisera det finansiella systemets problem, utforma strategier för systematiska reformer samt att omstrukturerar banker och se till att dessa strategier är förenliga med lämpliga strukturella åtgärder.

Det är också tekniskt bistånd från IMF som hjälper medlemsländerna att genomföra särskilda åtgärder i syfte att stärka deras finansiella infrastruktur. Den kan innefatta utbildning och rådgivning om förbättrad penning- och finanspolitik, eller utveckling av valuta- och kapitalmarknaden.

The Financial Sector Assessment Program - ett gemensamt initiativ av Världsbanken och IMF, som ger länder med en omfattande utvärdering av deras finansiella system. Det bildades 1999, delvis som en reaktion på dåvarande krisen i Asien, och uppmanar det internationella samfundet att intensifiera gemensamma ansträngningar för att övervaka det finansiella systemet.

Funktion och uppdrag: FSAP har i syfte att uppmärksamma nationella myndigheter på sannolika sårbarheter i deras finansiella sektorer, vare sig problemet ligger i landet i fråga eller kommer utifrån, och att hjälpa dem utforma åtgärder som ska minska problemen. Kärnan i handlingsplanen är att förebygga och mildra kriser. Utveckling, risker och sårbarheter i vissa områden analyseras med hjälp av en rad finansiella sundhetsindikatorer och mikroekonomiska stresstester. Vissa institutioner behöver granskas för att kunna säkerställa en omfattande bedömning av både stabilitet och utvecklingsbehov (exempel: förvaltningsstruktur, återbetalning av lån, öppenhet, ansvarighet). Handlingsplanen innehåller också bedömningar av olika internationellt vedertagna normer i den finansiella sektorn.

Rapporterna om handlingsplanen för finansiella tjänster är utformade för att bedöma stabiliteten i det finansiella systemet som helhet, och inte som enskilda institutioner. Dessutom representerar FSAP rapporter synen av bedömningsgruppen.

Konsekvenser av arbetet i IMF och Världsbanken: FSAP gynnar konsekvent analys och rådgivning inom IMF:s och Världsbankens arbete i finanssektorn, optimerar knappa expertresurser och minskar dubbelarbete genom att involvera bredare samarbete och utnyttjande av experter från nationella och internationella organ. Det informerar IMF:s övervakningsprocess och bankens övriga verksamhet inom det finansiella systemet. Både IMF-stödda program och tekniskt bistånd bygger på handlingsplanens resultat.

IMF:s fokus i handlingsplanen ligger på arbete och processer inom den finansiella sektorn och den makroekonomiska prestanda och stöd för en politik som gör de finansiella systemen mer motståndskraftiga mot chocker och minskar sannolikheten för kriser i det globala systemet. Världsbankens fokus i handlingsplanen ligger på att stärka den finansiella sektorn för att främja ekonomisk utveckling och minska fattigdom. För industrialiserade länder är FSAP:s arbete uteslutande IMF:s ansvar, dock kan Världsbanken erbjuda experter inom specifika områden.

<http://www.un.org/News/Press/docs//2009/ga10817.doc.htm>

<http://www.un.org/ga/president/63/interactive/financialcrisis/outcomedoc.pdf>

<http://www.financialpolicy.org/financedev.htm>

<http://www.imf.org/external/np/exr/facts/banking.htm>

http://www.unagb.org/global_classrooms/gc_research_resources.cfm

<http://www.un.org/esa/>

Mikrokredit/Mikrofinans:

Allmän information:

Ungefär hälften av världens befolkning lever under förhållanden som inte kan ses som mänskliga. Med en inkomst på mindre än 1 dollar per dag, kämpar dessa människor för att överleva och har ingen chans att leva sina liv. På grund av brist på ett stabilt jobb, avsaknad av ett fungerande sjukvårdssystem, undernäring och brist på färskvatten, lever miljarder av människor under oförutsägbara, instabila omständigheter där de inte vet hur deras situation kommer se ut dagen efter. Fattigdom kan inte enkelt förklaras. Frågor om huruvida fattigdomen har ökat i hela världen kan inte enkelt besvaras, eftersom sådana uppgifter endast har gjorts de senaste åren. Vi vet alla att detta problem måste lösas. Vårt jobb är att ta itu med orsakerna till fattigdom, samt att tillhandahålla produktiva resolutioner, krediter och utbildning.

År 1995 undertecknade FN den första resolution om ämnet.

(<http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N96/762/67/PDF/N9676267.pdf?OpenElement>)

Vi befinner oss nu i det andra årtiondet i kampen mot fattigdom och ett par saker har förändrats sen arbetet först inleddes. Extra vikt läggs nu vid att främja internationellt samarbete, då utvecklingen världen över har varit väldigt ojämn. I vissa länder har det skett förbättringar, men läget för kvinnor och barn har försämrats. Det kommande decenniet kommer FN erbjuda ytterligare stöd åt internationellt överenskomna utvecklingsmål (såsom millennieutvecklingsmålen) och betonar vikten av att mobilisera ekonomiska resurser nationellt och internationellt.

En viktig aspekt av kampen mot fattigdom är hur man kan hjälpa människor på en individuell nivå. Mikrofinans och mikrokredit är här en bra lösning.

Muhammad Yunus, grundare av mikrokrediter:

Muhammad Yunus, grundaren av Grameen Bank, är en bankir från Bangladesh och var professor i nationalekonomi, inom vilket han utvecklat begreppet mikrokrediter.

Idén om Mikrofinans och mikrokrediter utvecklades under 1970-talet, när Yunus gav små lån till en grupp på nästan 50 familjer under den mycket omfattande svälten i Bangladesh 1974. Hans mål var att ge dem möjlighet att skapa små saker de sedan kunde sälja för en liten vinst, utan att belastas med de höga räntor större banker hade.

Mikrokrediter:

Mikrokrediter ger små lån till människor med mycket låga inkomster för att de ska ha möjlighet att skapa egna sysselsättningsprojekt vilka genererar inkomst. Det låter dem ta hand om sig själva och naturligtvis deras familjer. Tillgången till små mängder av krediter med rimliga räntor ger en möjlighet för fattiga människor att själva ta initiativ och förbättra sina liv.

Eftersom Mikrokrediter erbjuder en rad tjänster och resurser hjälper det människor att ta sig ur fattigdomen med värdighet och systemet har mycket höga återbetalningssiffror.

Världsbanken har ännu inte gjort en betydande ansträngning i att investera i mikrofinansiering. Speciellt kvinnor spelar en stor roll för mikrokrediter, eftersom de vanligtvis investerar de pengar som de lånar - i kycklingar till exempel. De köper kycklingar så att de kan sälja ägg och efter en viss tid får de får tillräckligt med pengar för att betala tillbaka de pengar de lånat.

Mikrofinans:

Mikrofinansiering hänvisar till lån, sparande, försäkring, överlåtelse, mikrokreditlån och andra finansiella ”produkter” som riktar sig till låginkomsttagande klienter. De flesta av lånen går till kvinnor, eftersom studier har visat att kvinnor är mer benägna att återinvestera sin vinst i en verksamhet och i sina familjer. När familjer korsar fattigdomsgränsen och mikroföretag expanderar gynnas deras samhällen. Arbetstillfällena skapas, kunskap delas, medborgardeltagande ökar och kvinnor erkänns som värdefulla medlemmar av deras familjer och samhällen.

Historia:

IMF och Världsbanken har krävt av länder att skapa Poverty Reduction Strategy Papers (PRSP) sedan 1999 för att övervägas för skuldsanering genom Heavily Indebted Poor Countries (HIPC)-initiativet.

PRSP:s beskriver makroekonomi, strukturell och social politik och de program som ett land avser implementera i syfte att minimera den nationella fattigdomen samt behov av extern finansiering. Följande fem principer har etablerats gällande PRSP: Landsdriven, resultatnriktad, förståelig, partnerskapsorienterad och långsiktig.

Mikrofinansiering har varit en stor del av PRSP och ses som en utmärkt strategi för att uppnå en brett baserad tillväxt och minska fattigdomen, då det är en modell baserad på att bygga långsiktiga relationer och hållbar affärsverksamhet.

Det mest framgångsrika exemplet för mikrofinans anses vara Bangladesh, med stöd av Grameen Bank som har lånat ut cirka 5 \$ miljarder till nästan 4 miljoner låntagare, varav nästan hälften har passerat gränsen för fattigdom. Detta är en tydlig indikation på hur effektivt mikrofinans är.

Ni hittar mer information på:

www.imf.org

www.worldbank.org

www.wto.org

www.un.org

<http://documents.un.org/>

Tidningsartiklar etc. mycket bra källor, t ex :

www.bbc.com

Tredje utskottet

1. Bevarandet av kulturella traditioner i en globaliserande tid.

I dagens globaliserande värld försvinner de kulturella riter och traditioner som utövas av världens ursprungsbefolkningar. Dessa traditioner är inte bara en del utav den enskilda kulturens arv utan även en del utav världens kulturella arv. Även den stora mångfald som berikar vår värld står under ständigt hot från ekonomiska mål och sociala normer.

Den 13 september 2007 antogs Deklarationen om urbefolkningars rättigheter i FN:s Generalförsamling. Denna deklaration är ett bevis på att den internationella gemenskapen äntligen tar ställning till beskyddandet av individen och de kollektiva rättigheterna av ursprungsbefolkningen. Men denna deklaration är inte lagligt bindande för stater utan baseras först och främst på moral ansvar. Det är endast internationella arbetsorganisationens 169: onde konvention som är ett legalt bindande internationellt instrument som behandlar urbefolkningars rättigheter. Det antogs 1989 och kom i kraft 1991. Idag har det blivit ratificerat av 19 länder. ILO:s konvention nr 169 föregicks av ILO:s konvention nr 107 antagen år 1957, som fortfarande är ett bindande instrument för de stater som skrivit på den men inte skrivit på den senare konventionen.

Den internationella arbetsorganisationen har dessutom utvecklat programmet ”Pro 169”, som är ett program för att främja ILO:s 169: onde konvention. Med hjälp av den försöker ILO främja rättigheterna och den socioekonomiska situationen för ursprungsbefolkningar. Pro 169 och ILO samarbetar med ”FN:s permanenta forum för ursprungsfolk” för att bidra till koordinationen och för att garantera delningen av information och erfarenheter. FN:s permanenta forum för ursprungsfolk är ett rådgivande organ inom de Förenta Nationerna som rapporterar till FN:s ekonomiska och sociala råd(ECOSOC). Detta forum är FN:s centrala koordinerande organ för ämnen relaterande till ekonomisk och social utveckling, kultur, miljön, utbildning, hälsa, ursprungsfolks angelägenheter och rättigheter. Utveckla en resolution som garanterar bevaringen av världens kulturella traditioner.

2. Främjandet och beskyddandet av barns rättigheter.

Den 20 november 1959 antogs en Deklaration om barns rättigheter i FN:s Generalförsamling. Enda sedan dess har FN försökt implementera dess stadgar. FN:s konvention om barnens rättigheter är det mest ratificerade mänskliga rättighets fördrag någonsin. I kombination med dess två fakultativa protokoll innehåller den ett antal omfattande lagligt bindande internationella standarder för främjandet och beskyddandet av barns rättigheter. Tillsammans med andra internationella och regionala standarder om barnens rättigheter, inklusive de antagna av Europarådet, bildar dessa instrument en solid grund för åtnjutandet av mänskliga rättigheter för alla barn utan diskrimination. Vidare internationella åtaganden för att främja och beskydda barnens rättigheter gjordes vid FN:s specialsession för barn(UNGASS) i maj 2002, som tillhandahåller en tidsbunden strategi för genomföring och övervaknings framsteg.

Med antagningen av UNGASS deklARATIONEN och handlingsplanen "A world fit for children" i 2002, engagerade sig statshuvuden och regeringar till att främja barnens rättigheter över hela världen och till att genomföra de överenskomna målen strategierna och handlingarna.

Dessutom var Milleniedeklarationen och Milenieurvecklingsmålen med direkt relevans till barnens rättigheter globalt accepterad. Skapa en resolution som främjar och beskyddar barnens rättigheter.

3. Förbättrandet av kvinnors situationer i pastorala miljöer.

Kvinnor i pastorala miljöer har det ofta väldigt svårt. Deras svårigheter gäller inte bara misshandel, utan även våldtäkt, mord och tvångsgifte.

Pastorala samhällen runt om i världen är patriarkala. Män äger djuren och kvinnorna och de flesta val. Kvinnor har oftast lite att säga till om i deras egna liv (Simpson – Hebert 2005)

FN:s antagande av Deklarationen om avskaffande av våld mot kvinnor är ett riktmärke som visar FN:s klara politiska vilja att behandla ämnet angående kvinnors rättigheter som en prioritet och till att ta långsiktig handling inom det området. Pastorala kvinnor möts oftast av tre nyckelproblem:

1. Brist på ägandeskaps rättigheter: Brist på finansiella tillgångar och resurser berövar pastorala kvinnor av hälsovård och gör det omöjligt att garantera en balanserad diet för deras familj, stå för praktiska hushålls behov (kläder, skor, medicin.), eller utbilda deras barn.
2. Brist på delaktighet i politiska beslut: Ofta är kvinnor inte tillåtna att delta i öppna samhällsmöten eller vara delaktiga i beslut. Som en följd, är samhällsbeslut tagna av män och ämnen berörande kvinnor, så som våld i nära relationer, tvångsgifte, kvinnors äganderätt och HIV/AIDS får inte lämplig prioritet.
3. Brist på utbildning för pastorala flickor: Normalt sett så är kvinnans uppgift i det pastorala hemmet att ta hand om barnen, laga mat och städa. Bristen på välutbildade kvinnor att slåss för jämställdhet är därför väldigt stor.

Framställ en resolution som ämnar förbättra situationen för kvinnor i pastorala miljöer.

Sjätte utskottet

1. Medel för att bekämpa internationell terrorism.

Med terrorism menas användandet av våld och hot för att visa en åsikt eller för politiska syften. Terrorismen påverkar inte bara det angripna landet utan även också länderna de olika terroristorganisationerna håller till. Det påverkar också det vardagliga livet för många människor som tvingas vakna varje dag med en rädsla för sitt liv. Efter den elfte september har antalet terrordåd ökat lavinartat och terroristorganisationerna ökar och blir allt mäktigare.

Hur långt är en stat tillåten att gå för att bekämpa terroristorganisationer och vad kan en angripen stat göra för att bekämpa den växande internationella terrorismen?

Länkar:

<http://www.un.org/terrorism/>
<http://www.un.org/documents/ga/res/49/a49r060.htm>
<http://sv.wikipedia.org/wiki/Terrorism>
<http://www.un.org/ga/sixth/64/Terrorism.shtml>
<http://www.un.org/law/ilc/>
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N95/768/19/PDF/N9576819.pdf?OpenElement>
<http://untreaty.un.org/cod/terrorism/index.html>

2. Skapandet av ett lagsystem angående ämnet cyber-krigföring

I takt med teknologins utveckling utvecklas också de antal sätt länder kan orsaka skada på en annan stat.

Cyber-krigföring innebär att länderna i krig använder sig av datorer och av internet för att orsaka skador på viktiga filer eller för att förstöra eller läsa hemliga dokument, för att stjäla pengar eller för att orsaka verklig fysisk skada.

Vilka lagar skall gälla för detta nya sätt att kriga?

Länkar:

http://en.wikipedia.org/wiki/Cyberwarfare#History_of_attacks
<http://staff.washington.edu/dittrich/cyberwarfare.html>
<http://www.un.org/law/ilc/>

3. Nationaliteter av personer som en följd av ett lands succession.

När ett land delas uppstår det ofta många juridiska problem. Många gånger är det inte invånarna i landet som har bestämt att det skall delas, utan politiker eller på grund av ett krig, skall de då tvingas på en ny nationalitet bara för att de råkar bo i en viss del av landet, eller ska invånarna själva få välja vilken nationalitet de vill ha?

Skall invånarna i fråga själva vara tvungna att söka ett nytt medborgarskap i ett nytt land eller skall FN ingripa och säkerställa personernas identitet på ett internationellt plan?

Detta är bara några av de frågor som uppstår när det gäller detta ämnet.

Hur skall nationaliteter kunna bestämmas med största möjliga rättvisa?

Länkar:

http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/55/153

<http://www.un.org/law/ilc/>

Säkerhetsrådet

1. Frågan om en reformation av Säkerhetsrådet, dess stadgar och vetorätten.

FN bildades år 1945, i samband med andra världskrigets slut. Vid grundandet bestod FN av 51 nationer, varav vinnarna av andra världskriget, dvs. Storbritannien, USA, Republiken Kina, Frankrike och Sovjetunionen, tilldelades permanenta platser i FN:s säkerhetsråd, och fick därmed också vetorätt. Över 60 år senare består FN av 192 medlemsländer, men FN:s infrastruktur förblir densamma.

FN har länge kritiserats för att vara ineffektivt och något odemokratiskt. Världens maktstruktur har förändrats avsevärt sedan 1945, men maktfördelningen inom säkerhetsrådet speglar inte förändringen. Utöver de 5 permanenta medlemsländerna som nämndes ovan finns de 10 rörliga. Brist på afrikansk och sydamerikansk representation i rådet gör att stödet till rådets beslut minskar

Kritiker hävdar att säkerhetsrådets nuvarande struktur påverkar FN:s legitimitet negativt då säkerhetsrådets system baseras på gamla maktstrukturer snarare än rådande geografiska och demografiska förhållanden. Då medlemsländerna inte är demokratiskt valda, är det något paradoxalt att man själv skall förespråka och agera som medlare för demokrati i världen. Ett annat mycket omdiskuterat ämne är vetorätten. Eftersom det krävs absolut enhällighet mellan P5 länderna för att en resolution ska gå igenom försvårar den SRs arbete avsevärt. Vetorätten leder alltså till att FN endast är handlingskraftigt i frågor där det råder total enighet vilket det vanligtvis inte gör, framförallt inte i militära konflikter. Flera olika förslag på reformationsplaner har lagts fram av olika medlemsländer men också av Kofi Annan (se nedan) vari man diskuterar möjligheter att t.ex. utöka säkerhetsrådets medlemsländer, antalet permanenta medlemmar mm. Anledningen till att man inte har övervägt och försökt avskaffa vetorätten är att den regleras av stadgan och de permanenta medlemmarna har vetorätt när det gäller ändringar i stadgan varav problemet blir olösligt (FN-stadgan, kapitel XVIII, artikel 108). Vetorätten går inte att ta bort såvida stormakterna inte frivilligt avsäger sig den.

En diskussion har även förts angående FN:s stadgar där det är sagt att FN ska skydda folkrätten och detta anses av vissa försvåra FN:s möjligheter att ingripa under nationella konflikter trots att många av dem inbegriper förtryck, folkmord och etnisk rensning. Flera kritiker menar nu att de mänskliga rättigheterna borde ställas före länders suveränitet och därmed effektivisera säkerhetsrådets arbete avsevärt.

Ert uppdrag är att konstruktivt och pragmatiskt reformera säkerhetsrådet så att FN kan vara en pålitlig, legitim, fredsskapande och fredsbevarande aktör i dagens värld.

Nyttiga länkar:

http://www.sakerhetspolitik.se/templates/Level3Page_1707.aspx

<http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordId=1325629&fileId=1325630>

<http://www.sfn.se/fn-info/organisation/huvudorgan/sakerhetsradet/>

<http://www.UN.org>

<http://www.wikipedia.se>

2. Utveckla strategier för att stabilisera och möta de ökande och pendlande matpriserna och därmed förhindra och bekämpa framtida såväl som nutida konflikter orsakade av detta

Under 2000-talet har världen sett en utveckling så fenomenal i vissa ställen att den har lett till oanade problem. Ett av dessa är de ökade matpriserna, som har lett till svält och fattigdom. Under 2007 förändrades priserna på jordbruksråvaror mycket snabbt. Det var framförallt priserna på spannmål, foder och mjölkprodukterna som sköt i höjden. Världsmarknadspriset för vete steg exempelvis med 82 procent från januari till december.

Orsakerna till varför efterfrågan överstiger utbudet och därmed ökar priserna är klara: befolkningsökning, klimatförändringar, ändrade kostvanor, högre transportkostnader och ökad produktion av biodrivmedel. Det finns även de som menar att EUs jordbruks politik och investeringar också leder till ökade matpriser och fattigdom. Den största riskfaktorn för global livsmedelsförsörjning är befolkningstillväxten. För att uttrycka problemet på ett ganska trubbigt sätt: Vår planet kan bara producera en viss mängd livsmedel och om världsbefolkningen efterfrågar mer än denna gräns, uppstår minst sagt problem. Världens befolkning är för närvarande cirka 6,7 miljarder människor och beräknas överstiga nio miljarder i mitten av århundradet. Varför då en lösning på detta problem är högst prioriterad är uppenbar.

En annan stor riskfaktor är den globala uppvärmningen. Ökningen av naturkatastrofer som orkaner, översvämningar, torka och extrema väderförhållanden har förstört större delar av världens skörd under de senaste åren än vanligtvis.

Dessutom finns det nu en samsyn bland experter att en ökning av den genomsnittliga globala temperaturen med varenda grad Celsius kommer att resultera i en 10-procentlig minskning av sädkörden till följd av en minskning i regn. En annan faktor som verkar paradox vid en första anblick är den ökade välfärd invånare i framväxande marknader som Kina och Indien. I takt med att människor har börjat tjäna mer, har de förändrat sina kostvanor och börjat konsumera mer kött. Denna ökade efterfråga innebär flertalet problem. Eftersom fler vill äta kött måste fler djur födas upp, vilket innebär ökat metan-utsläpp som vissa menar förstör miljön. Men det största problemet är att då fler djur skall födas upp, måste mer foder till, alltså ökad efterfråga och konsumtion av grödor. Påtaglig fakta som beskriver problemet med denna process är att det tar ungefär tio gånger så mycket spannmål för att producera tillräckligt med kött för att föda en person än att mata honom med säd direkt. Det andra problemet med den förändring av kost är att ganska rika människor tenderar att konsumera mer än nödvändig och även slänga stora mängder mat borta (trots att endast 2000-2200 kalorier behövs för åt en genomsnittlig vuxen, var den genomsnittliga förbrukningen av kalorier per dag hos en amerikansk invånare runt 3.700 kalorier). Ökade oljepriser leder också till en kraftig ökning av matpriserna globalt. Transportkostnader och priser på gödselmedel (som ökade med 200 procent under 2007), leder till ökade kostnader för producenterna och därmed ökade priser.

Mycket kontroversiell är också produktion av biobränsle. Medan anhängare av etanol hävdar att det ökar LEDCs ekonomier och är vänlig mot miljön, är det uppenbart att det ledde till ökade matpriser. Ett exempel på detta är att i bara USA används 30% av det land som tidigare användes för säd till etanol produktion. Även om all världens areal tillägnades etanolproduktionen skulle inte detta räcka för att tillfredsställa den globala energianvändningen.

En lösning på detta problem som är så allvarligt att det redan har lett till exempelvis 17 uppror bara under 2007. Detta är er uppgift.

Möjliga strategier på kort sikt kan vara: Matdistribution Investeringar i bevattningsystem och gödningsmedel för bl.a. afrikanska bönder som inte har råd med detta men som skulle innebära ökad produktion, främjande av rättvis handel och en påtvingad minskning av spekulationer om livsmedel Vidare lösningar på lång sikt kunde vara

Ekonomiskt stöd till Low-Income Food-Deficit Countries (LIFDCs), som inte kan bekosta en tillräcklig livsmedelsimport, Jordbruks- och genetisk forskning för bättre grödor och utsäde Erbjudandet av utbildning till jordbrukare för att öka sin effektivitet genom modern jordbrukstekniker Förbättra landsbygdens infrastruktur för effektiva marknader Förbättra forskningen om hur man kan undvika erosion En ökning av forskningen som syftar till att utveckla gödningsmedel som inte är beroende av olja
Nyttiga länkar:

<http://forum.thimun.org/research/2009/BinderGA3.pdf>

<http://www.ifpri.org/2020/dp/dp38/2020dp38.pdf>

<http://ipsnews.net/news.asp?idnews=40359>

<http://www.un.gov>

<http://www.mynewsdesk.com/se/pressroom/fao/pressrelease/view/madagaskar-foer-kampen-mot-de-hoega-matpriserna-paa-tvaa-fronter-233832>

<http://www.arbetaren.se/articles/utrikes20080805>

3. Situationen i Pakistan, den politiska instabiliteten och närvarandet av kärnvapen.

Ända sedan Pakistans upprättelse 1947 har det periodvis varit en växlande demokratisk stat och en auktoritär militärdiktatur. Den pakistanska militären har spelat en viktig roll i den traditionella politiken genom Pakistans historia, med militära presidenter förhandsavgörande 1958-71, 1977-88 och från 1999-2008. Idag är det officiellt en federal demokrati men dess politiska situation är oerhört instabil och skiftande. Konstitutionen från 1973 som avbröts 1977, genom Zia ul-Haq, men återinfördes år 1985-är landets viktigaste dokument.

Den lägger grunden till den nuvarande regeringen. Pakistan är en semi-presidential federal demokratisk republik med islam som statsreligion.

Pakistan är idag en av de få stater i världen som innehar kärnvapen. Många hävdar att det var tack vare Indiens offensiva politik som Pakistan också skaffade kärnvapen 1977. Vad gäller den politiska situationen i Pakistan är USA minst sagt inblandad men hur har relationen sett ut under historien?

Under det Soviet-Afghanska kriget på 1980-talet var Pakistan en stor USA-allierad. Men relationen syrades på 1990-talet, då sanktioner infördes av USA över Pakistans vägran att överge sin nukleära verksamhet. Det amerikanska kriget mot terrorismen, som officiellt började i samband med 11 september-incidenten, har lett till en förbättrad situation mellan USA och Pakistan, särskilt efter att Pakistan upphörde med sitt stöd till talibanregimen i Kabul. Den nya positiva relationen framgick tydligt i samband med den kraftiga ökningen av det amerikanska militära stödet till Pakistan på 4 miljarder dollar än tidigare.

Trots Pakistans relativt stabila relation med Indien är Pakistans situation långt ifrån lugn och stabil. Två våldsamma krig pågår i landet. Längs gränsen mot Afghanistan slåss pakistanska talibaner mot regeringen, och i västra delen av landet pågår en konflikt mot etniska separatister.

Det faktum att Pakistan innehar kärnvapen innebär att situationen i och kring landet har hela världens ögon på sig, såväl USAs som Kinas. Skräckscenariot är att talibanerna i Pakistan och Afghanistan vinner i striden över Pakistans armé och utländsk intervention. Vem fungerar då som ett förhindrande organ. Vad är det som säger att Talibanerna via al-Qaida inte använder dessa fasansfulla vapen och bekymmersfritt utplånar alla dess fiender.

Risken för att kärnvapen någon gång kommer till användning är beroende av ett flertal faktorer: vem som kontrollerar kärnvapnen, de säkerhetsmekanismer som kärnvapeninnehavarna satt upp kring sina arsenaler, kärnvapenstaternas planer för användning, så kallade doktrin och den säkerhetspolitiska utvecklingen i regionen. I Pakistans fall är det de två första punkterna som ger anledning till störst oro. För att terrorister och andra tjuvar inte skall kunna ta kärnvapen krävs olika typer av fysiskt skydd kring anläggningarna där de förvaras. I USA förvaras vapen och stridsspetsar på särskilt bevakade platser. I Pakistan har man i stället valt att lösa den fysiska säkerheten genom att separera tändhattar, laddning och vapenbärare och placera dem på olika ställen. Även om systemet är mer primitivt än det amerikanska så gör experter bedömningen att det är nog säkert. Och amerikanerna vet här vad de talar om. USA har hjälpt Pakistan att säkra kärnvapen genom att utbilda militären och förse dem med utrustning för att förbättra skyddet. Alltså är risken idag inte alltför stor. Men vad händer om landet faller allt djupare ner i kaos och inbördeskrig. Ingen vet exakt var kärnvapendelarna finns och hur trupperna som vaktar dem skulle agera i en mer allvarlig inrikespolitisk kris. För den pakistanska militären är inte längre lika homogen som den en gång var. Risken är att de religiösa, politiska och etniska motsättningarna kan spela en roll även inom militären och leda till att kärnvapen kommer på drift.

Ett scenario som har diskuterats är att utländsk trupp, typ amerikansk, i en krissituation skulle gå in och säkra kontrollen över kärnvapnen. Men hemlighetsmakeriet gör att chansen att helt lyckas är liten.

Användbara länkar:

<http://www.pcr.uu.se/gpdata/gpcountry.php?id=122®ionSelect=6-Central and Southern Asia>

<http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=1267&l=1>

<http://www.sweden.gov.se/sb/d/2520/a/13984>

<http://www.un.org>

<http://svenska.yle.fi/nyheter/kolumnartikel.php?typ=pressroster&id=157596>

Rådet för Mänskliga Rättigheter

1. Säkerställandet av alla barns rätt till utbildning, utan diskriminering

Bakgrund

FN:s Deklaration om de mänskliga rättigheterna

Artikel 26

“Var och en har rätt till utbildning. Utbildningen skall vara kostnadsfri, åtminstone på de elementära och grundläggande stadierna. Den elementära utbildningen skall vara obligatorisk.”

“Utbildningen skall också främja förståelse, tolerans och vänskap mellan alla nationer, rasgrupper och religiösa grupper samt främja Förenta nationernas verksamhet för fredens bevarande.”

Utbildning är en mänsklig rättighet enligt FN:s Deklaration om de mänskliga rättigheterna, inte en strategi för att uppnå makroekonomiska mål. Under FN:s toppmöte i september 2000 antog alla medlemmar en deklaration som satte upp åtta konkreta mål som ska förverkligas tills 2015. Ett av dessa Millenniemål är grundskoleutbildning till alla barn. 2015 är målet att alla barn ska ha möjligheten att påbörja en grundskoleutbildning. Med fem år kvar har vi fortfarande en lång väg att gå tills alla barn har tillgång till en grundskoleutbildning, så det behövs stark politisk vilja och kreativa idéer för att uppnå målet.

Dessa fyra funktioner har identifierats av FN att vara absolut väsentliga om den elementära utbildningen ska nå ut till alla barn:

- 1) förefintlighet;
- 2) tillgänglighet;
- 3) öppenhet
- 4) anpassningsförmåga

Vår debatt koncentrerar sig på tillgängligheten och anpassningsförmågan av en sådan utbildning, utan att några individer diskrimineras. Med tillgänglighet menas att på utbildningsinstitutioner finns ett krav att ha tillgänglig utbildning oavsett geografiskt läge, säker miljö, mentala och fysiska handikapp, kön, ekonomisk-, religiös- och etniskbakgrund. Anpassningsförmåga är ett krav eftersom flexibilitet inom utbildningen är väldigt viktigt i dagens samhälle där saker förändras konstant samt för att främja barn med olika sociala och kulturella bakgrunder.

Fokuset i debatten kommer att läggas på åtgärder för att öka tillgängligheten av utbildning till de barn i områden och folkgrupper som aldrig tidigare unnats denna rättighet och de som lever i speciella förhållanden. Diskriminerade grupper som är viktiga att behandla är tjejer, barn med mentala och fysiska handikapp, barn som lever i konfliktområden och fängelse, och barn till invandare, flyktingar och asylsökande men även flyktingbarn och ensamma asylsökande barn. Det finns långa och detaljerade rapporter om utbildning med speciell inriktning på olika utsatta grupper så om det blir för mycket rekommenderas ni att hoppa till de fem sista sidorna där rapportören sammanfattar sina idéer.

Rätten till utbildning är ett jätteuppdrag men också ofattbart viktigt eftersom den hjälper att minimera risken för olika sjukdomar, hunger och höjer levnadsstandarden.

<http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/>
http://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?m=99
<http://www.unesco.org/en/efa-international-coordination/>
<http://www.unesco.org/en/efareport/reports/>
<http://www.un.org/depts/dhl/unms/>
Milleniemål 2: rätt till grundskoleutbildning
<http://fn.se/fn-info/verksamhetsomraden/utveckling-och-fattigdomsbekampning/millenniemaalen/millenniemaal-2-grundskoleutbildning-for-alla-barn/>

2. Användningen av legosoldater i konfliktområden

Definitioner:

Rätten till självbestämmande: alla folk har rätt att fritt bestämma sin politiska ställning och fritt fullfölja sin ekonomiska, sociala och kulturella utveckling

Legosoldat:

- är speciellt värvad för att delta i väpnad konflikt
 - som faktiskt deltar direkt i strid
 - som motiveras att delta i strid väsentligen för egen vinning
 - har blivit lovad betydligt högre ersättning än den som lovas eller betalas till krigsmän av motsvarande grad
 - inte är medborgare i någon av de stridande staterna eller bosatt i territorium kontrollerat av dessa
 - inte är medlem av de stridande parternas väpnade styrkor
 - inte har blivit sänd av tredje land på officiellt uppdrag som medlem av dess väpnade styrkor.
- (Geneve konventionen, wikipedia)

Frågan om legosoldater i konfliktområden har aldrig varit mer relevant än nu. Enligt The Economist finns det en legosoldat, eller privata militära entreprenörer som de nu kallas, per man ingående i nationella styrkor i Iraq och Afghanistan. Detta har en enorm betydelse för folket i Iraq och Afghanistan eftersom privata militära entreprenörer till ex. Blackwater, Halliburton, inte är ansvariga inför nationell lagstiftning eller militära domstolar, i praktiken är de verksamma utan något rättsligt regelverk. Många gånger är det värsta som kan hända en legosoldat om de bryter mot de mänskliga rättigheterna att de får sparken och måste åka hem.

Den Internationella konventionen mot rekrytering, användning, finansiering och utbildning av legosoldater (1989) är ett viktigt dokument för arbetet mot användningen av legosoldater där en legosoldat klart definieras och blir officiellt olaglig. Inom rådet för mänskliga rättigheter existerar en arbetsgrupp med absolut fokus på hur användningen av legosoldater i konfliktområden hindrar rätten till självbestämmande och andra mänskliga rättigheter och hur vi kan lösa detta problem och framtida missbruk. Enligt konventionen är det olagligt att rekrytera, använda, finansiera och utbilda legosoldater eller att skicka legosoldater men det är många länder som inte har ratificerat konventionen.

Situationen med den ökande användningen av legosoldater har varit mycket aktuell de senaste åren och därför har det hållits mycket diskussioner och relevanta resolutioner i ämnet, den senaste 2009, A/HRC/10/11. Det har alltid funnits legosoldater genom tiderna men aldrig så många som i vår tid. Ett annat problem med moderna legosoldater är att privata militärer och säkerhetsföretag rekryterar dem från alla världsdelar så att plötsligt är ett förflutet med krigsförbrytelser i Chile en merit.

Detta är ett väldigt spännande ämne och därför rekommenderar jag att alla delegater tar en titt i olika tidskrifter, svenska och internationella, för att få en så uppdaterad syn på problemet som möjligt.

Länkar

Rådet för mänskliga rättigheter Special Rapporteur för legosoldater
<http://www2.ohchr.org/english/issues/mercenaries/index.htm>
(International standards, Annual Reports, Documents)

New York Times: Private Security Companies (legosoldater)
http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/subjects/p/private_military_companies/index.html?scp=1-spot&sq=private%20security&st=cse

Blackwater USA (det exemplet!)
http://topics.nytimes.com/top/news/business/companies/blackwater_usa/index.html

Jeremy Scahills hemsida med relevanta nyheter: (författare till: Blackwater: The Rise of the World's Most Powerful Mercenary Army)
<http://blackwaterbook.com/index.php?m=2009>

<http://sydsvenskan.se/>

<http://www.svd.se/>

Hitta ditt lands åsikt här
<http://www.un.org/depts/dhl/unms/>

sökord: private security contractor, mercenary

3. Reducera och avskaffa beroendet av barnarbete i en globaliserad ekonomi

Artikel 32

1. Konventionsstaterna erkänner barnets rätt till skydd mot ekonomiskt utnyttjande och mot att utföra arbete som kan vara skadligt eller hindra barnets utbildning eller äventyra barnets hälsa eller fysiska, psykiska, andliga, moraliska eller sociala utveckling.

-Konventionen om barnets rättigheter (CRC)

Organisationer och Definitioner:

International Labour Organisation (ILO)

ILO (International Labour Organisation) är ett FN-organ som bevakar internationella regler på arbetsmarknaden.

Bland annat ställs krav på fria fackföreningar, minimiålder för arbete och förbud mot barnarbete och tvångsarbete (Sydsvenskan)

Barnarbete:

Arbete som berövar barnen deras barndom, deras potential och sin värdighet, och som är skadliga för deras fysiska och mentala utveckling.

Den hänvisar till arbete som:

Är mentalt, fysiskt, socialt eller moraliskt farligt och skadligt för barn och

Påverkar deras skolgång genom att:

Beröva dem möjligheten att gå i skolan;

Tvinga dem att lämna skolan i förtid, eller

Kräva att de försöker kombinera skolgång med alltför långa och tunga arbeten.

(källa: International Programme on the Elimination of Child Labour)

ILO:s konvention om de värsta formerna av barnarbete, 1999 (nr 182) som:

Alla former av slaveri eller slaverilikhande,

såsom försäljning och handel med barn,

skuld, trældom och tvångsarbete, inklusive tvångsarbete eller obligatorisk rekrytering av barn för användning i väpnade konflikter;

användning, upphandla eller erbjuda ett barn för prostitution, för produktion av pornografi eller pornografiska föreställningar;

användning, upphandla eller erbjuda sina barn för olaglig verksamhet, i synnerhet för produktion och handel med narkotika som definieras i de relevanta internationella fördrag, arbete som genom sin art eller de omständigheter under vilka det utförs, kan vara skadliga för hälsa, säkerhet eller moral för barn.

II. Bakgrund

Tio år efter konvention no. 182 som FN-organet ILO beslutade om har barnarbetet i världen minskat men nya internationella kriser som den globala ekonomi krisen hotar dessa framgångar. Idag samarbetar många av FN:s organ som UNESCO under High Task Force on Child Labour and Education eftersom barnarbete har blivit allt viktigare, särskilt med dess starka koppling till fattigdomsbekämpning och utbildning, Millenniemål 1 och 2.

I akademiska kretsar finns det diskussioner kring relationen mellan barnarbete och fattigdom.

Frågan är om fattigdom är ett resultat eller en orsak till barnarbete och detta är väldigt viktigt när man diskuterar åtgärder för att avskaffa beroendet på barnarbete. Å ena sidan kan man argumentera att man måste koncentrera sig på åtgärder som att avskaffa fattigdom, å andra sidan att man måste koncentrera sig på mer konkreta åtgärder inom barnarbete som fackföreningar etc. Som delegater måste ni hitta hur de olika länderna ser på frågan och i de flesta fall tar länder hänsyn till båda sidor av debatten.

En globaliserad ekonomi kan bli till en positiv hjälpkraft för att avskaffa barnarbete eftersom den har potentialen att öka produktiviteten, stimulera en snabb tillväxt och reducera fattigdom i utvecklingsländernas ekonomi. Realiteten ser lite annorlunda ut men inte bara negativt, globalisering har lett till en reell ökning av inkomster och BNP i utvecklingsländer där större delen av barnarbetet sker men fördelarna har delats ut ojämnt. Nationell politik inom den sociala dimensionen av globalisering, till ex. barnarbete, saknas och behöver utökas speciellt i kris situationer som idag.

I Indien och andra länder är barnarbete nödvändigt för familjen och i många fall det ända alternativ till att leva på gatan. Förbättrad tillgång och kvalitet på utbildningen är avgörande i

kampen mot barnarbete eftersom det måste finnas åtgärder som hjälper de familjerna som är beroende på barnarbete. En bättre utbildning kan förbättra kvalitén av marknaden i ett land och det kan hjälpa till att reducera barnarbetet i den informella ekonomiska sektorn, där ekonomisk verksamhet varken beskattas eller övervakas av en regering och ingår inte i regeringens bruttonationalprodukt (BNP).

Även om barnarbete har minskat i världen finns det fortfarande risk med grova brott mot barnens rättigheter som människohandel. Globalisering underlättar oftast sådan verksamhet om det inte finns konkreta internationella och rättsliga samarbeten. Även om fokus på denna debatt inte kommer läggas väldigt mycket på människohandel är det alltid något att fundera över.

Subsahariska Afrika är det området som har gjort de minsta framstegen med barnarbete. Detta beror starkt på en kombination av folkökning och fattigdom. Det finns många fler länder ex. Indien som fortfarande har mycket barnarbete, därför är det väsentligt att tänka på fackföreningar, utbildning, allmän fattigdom och nationell politik som måste spela en stark roll i att avskaffa barnarbete.

III. Viktiga Resolutioner och Konventioner

Rådet för Mänskliga rättigheter
A/RES/62/141
A/RES/61/299

International Labour Organization
International Labour Organization Convention No. 182

IV. Länkar

Rådet för mänskliga rättigheter: Special Rapporteur
<http://www2.ohchr.org/english/bodies/crc/study.htm>

FN-organet: International Labour Organization (ILO)
http://www.ilo.org/global/Themes/Child_Labour/lang--en/index.htm

<http://www.ilo.org/public/english/support/lib/resource/subject/childlabor.htm>

International Programme of the Elimination of Child Labour
<http://www.ilo.org/ipecc/lang--en/index.htm>

Global Task Force on Child Labour and Education
<http://www.ilo.org/ipecc/Action/Education/GlobalTaskForceonchildlabourandeducation/lang--en/index.htm>

UNICEF: barnarbete
http://www.unicef.org/protection/index_childlabour.html

Ratificeringar of Convention no. 182
<http://webfusion.ilo.org/public/db/standards/normes/appl/appl-byConvYear.cfm?hdroff=1&Lang=EN&conv=C182>

Miljörådet

1. Utvecklandet av marknaden för ”green technology”

Att leva klimatsmart och inte slösa på energi har vi väl alla hört om. Man ska byta till lågenergilampor och källsortera. Problemet med detta ämne är att marknaden för dessa produkter är nästan obefintlig och väldigt begränsad. Även priserna på dessa produkter är högre jämfört med motsvarande ”vanliga” produkter. Exempel på ”green technology” är: energi, vilket utgör den största marknaden för ”green technology”, byggnader konstruerade av speciella miljövänliga material, kemiska uppfinningar som ska ersätta de giftiga och farliga substanser som finns i förbrukningsvaror, miljövänliga tekniska lösningar och återvinningsbara produkter. Varför får inte miljövänlig teknik mer utrymme på marknaden, vad får det för effekt på vår vardag, vilka förmåner finns det med miljövänlig teknik och vad kan vi göra åt detta problem? Kolla upp avtal och andra fördrag signerade i ämnet.

2. Effekten av den ekonomiska krisen på miljöpolitiken.

Hela världen har under de två senaste åren upplevt en ekonomisk kris. Regeringar har omprioriterat sin fördelning av resurser och miljöfrågor har tyvärr blivit satta å sidan för andra viktigare frågor. Är det såhär i ditt land och hur ser er regering på detta? Hur prioriterar ni och är miljöfrågor viktiga för er? För olika länder är miljöfrågan olika viktig. Borde vi fokusera på den ekonomiska krisen först och sedan fokusera på miljön?

Å andra sidan hävdar vissa ekonomer att den ekonomiska krisen är en vändpunkt i konsumtionssamhället och ur detta kommer ett mer hållbart samhälle att växa. Klarar alla länder av att hantera både krisen och att fokusera på att förbättra sin miljöpolitik? Är lösningen på den ekonomiska krisen lösningen på miljöproblemen i världen?

3. Problem i kustregioner som en följd av klimatförändringar

Vattennivån höjs, floder svämmar över och områden blir obrukbara pga detta. Anledningen till dessa problem är klimatförändringen - temperaturen stiger och glaciärer smälter. Eftersom jordbruksproduktion oftast är placerad vid floder och vatten-rika regioner kommer länder som är beroende av denna produktion att få problem om floder osv. svämmar över. Även länder med stora kustregioner kommer att drabbas, en minskning av både bo- och odlingsyta kommer att upplevas och därmed konsekvenser som minskad produktion och inkomst. Infrastruktur kommer att försämrats och viktiga städer såsom t.ex. Manilla och Venedig ligger i farozonen för eliminering. Finns det några lösningar på dessa problem och i så fall vilka? Är det upp till FN eller till varje land att lösa detta?

Nyttiga länkar:

www.un.org

<http://en.cop15.dk/>

<http://www.unep.org/>

<http://www.un.org/Depts/dhl/resguide/specenv.htm>